

taling; men man kan jo ogsaa tænke sig at Husmændene komme i Majoritet, og da vil Forholdet vistnok meget let komme til at stille sig saaledes, at det nævnte Skattebeløb sættes meget høit. Naar man saaledes kommer ind paa de praktiske Spørgsmaal, tror jeg, at man vil finde, at Mindretallets Forslag vil frembyde mange Vanskeligheder. Det ser tiltalende nok ud, det er ganske vist, men ved Brugen deraf tror jeg rigtignok, at man snart vil faae Dinene op for dets Vanskeligheder. — De samme Indvendinger, der af mig ere gjorte overfor Regjeringsforslaget med Hensyn til Folkehøjskoler og i flere andre Retninger, gjælde naturligvis ogsaa overfor Mindretallets Forslag, og tildels i endnu højere Grad. Jeg vil saaledes f. Ex. blot nævne Indvendingen med Hensyn til Forpagtningsforholdet, at, naar en Herremand har forpagtet sin Herregaard bort, men bor i Sognet, saa skal baade hans Forpagter svare Snekastning, og han selv, som er den rige Mand, skal derhos yde Snekastning af hele den Skat, som han svarer til Kommunen, og, da nu Eiendommen rimeligvis er forpagtet bort med det Forbehold, at Forpagteren skal sørge for Snekastningen, vil deraf følge, at Forpagteren ikke alene kommer til at gjøre Arbeidet for sig, men ogsaa for saa stor en Sum, som Gieren er sat til i Skat. — Det cerede Medlem af Mindretallet (Griffen) nævnte som en Fordel ved sit Forslag, at det vilde gjøre Byrden ligelig. Han sagde, at en Mand, der f. Ex. eier 10,000 Rd., og en anden Mand, som eier Intet, men som begge have ontrent den samme Eiendom, derefter ville blive stillede saaledes, at den, der eier de 10,000 Rd., kommer til at svare en hel Del mere Snekastningsarbejde end den fattige Mand. Dette kan jo nu ganske vist se meget godt ud. Men, naar vi tage Afgangen og Tilgangen i Aarets Løb med i Betragtning, saa vil det vistnok vise sig, at der netop derved vil kunne fremkomme den højeste Grad af Ubillighed. Naar Manden med de 10,000 Rd. nemlig sælger sin Eiendom, og den kjøbes af en Mand, der har en Gjæld af 10,000 Rd., saa skal han overtage den Snekastningsbyrde, som den Anden

havde. Dette er flaaet fast i Mindretallets Forslag under Nr. 4, sidste Stykke, hvor det hedder: „Skulde Noget, der er opført paa Skattelisten, i Aarets Løb være afgaaet ved Døden, frastlyttet Arbeidsfredsen eller af andre Grunde ikke kunde medtages til Snekastning, udgaar han af Snekastningslisten, men, har en Anden overtaget hans Eiendom eller Bedrift, træder denne i hans Sted.“ Naar en Husmand, der eier 10,000 Rd., sælger sit Hus eller sin Parcel eller, hvad det nu kan være, til en Anden, der er en fattig Stakkel, saa skal denne altsaa gjøre Snekastningsarbeidet i Stedet for den Rige. Men dette er dog noget af det Urimeligste og Ubilligste, som man kan tænke sig. — I det Hele kunde jeg endnu komme med adskillige andre Bemærkninger mod Mindretallets Forslag, men dermed skal jeg ikke i Diebliffet spille Tiden. Jeg tror at kunne nøies med at fremhæve, at man bør lægge sig paa Sinde, at man ikke skal begynde paa at forsøge sig i noget helt Nyt, hvis Konsekvenser og Enkeltheder man dog ikke kan overse strax, men som først ville komme frem ved Brugen. Jeg har allerede tilladt mig at paavise adskillige Tilfælde, hvori jeg tror, at der vil vise sig Ulemper ved det omtalte Forslag, og der er, som sagt, formentlig endnu flere; jeg troer derfor, at man maa være meget varsom med i saa Henseende at gaa for vidt. — Hvad selve de omtalte Vædringsforslags Form angaar, da skal jeg endnu gjøre et Par Bemærkninger, da der ogsaa i den Retning er Udskilligt at indvende imod dem. Vædringsforslaget under Nr. 3 siger saaledes, at Snekastningsarbeidet i enhver Kommune skal „ordnes ved en Vedtægt, der affattes af Sogneraadet under behørigt Hensyn til de stedlige Forhold, og saaledes at Arbeidet fordeles i Henhold til samme Egning, hvorefter Kommuneskatten er fordelt“ osv. Jeg forstaaar nu for det Første ikke, hvad der her menes med: „under behørigt Hensyn til de stedlige Forhold“, da der jo ikke er Tale om Andet end om, at Snekastningsarbeidet skal udredes i Henhold til Kommuneskattens Fordeling. Men dernæst forstaaar jeg i Grunden heller ikke, hvad der skal være en Vedtægt om; der behøves jo i dette Tilfælde ikke anden Vedtægt end den,